

PSANEC 2015/3

PSANEC MEKORR/

Bohové nás střeží
ze svých strážných věží
a podporují nás,
aby život šel nám snáz.

A takto moje báseň končí,
doufám, že se libila.
Nyní zavřete si svoje oči
a představte si Odina.

(Prokop Jíříšek)

Prokopova Islandská bašen

Sever mýty oplýva,
to již každý ví,
ale co nám ještě ukryvá,
to teď se odhalí.

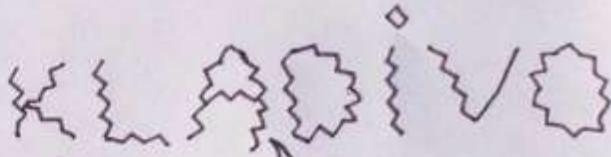
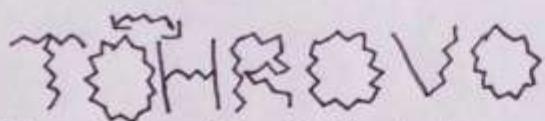
Čtěte tedy dál
a obraťte i stránku.
Mocný Odin pozve nás
do krásného zámku.

Kdekdo by se bál,
bývá to i kruté,
však někdo to sepsal,
ale zní to trochu dutě.

THOR

Bůh hromu Thor, ozbrojený kladivem, chrání svět. Byl proslulý svou silou, kterou překonával všechny ostatní. Jeho hlavním zaměstnáním byl boj s obry, kteří nepřestávali ohrožovat svět bohů a lidí, takže byl téměř bytostem neustále na stopě, aby je zničil. Málodky opomenují mrštit svým kladivem, když potkal obra. Jakmile byl kterýkoliv z bohů v nebezpečí, hned ho volal, a on se okamžitě objevil.

V mnoho skandinávských hrobech byly nalezeny amulety ze zlata a stříbra v podobě Thorova kladiva, což dokládá, že kladivu byl přisuzován velký význam. Většina pocházela z konce desátého století a byla nalezena v Dánsku, v jižním Norsku a jihovýchodním Švédsku.

Některé měří sotva dva centimetry a mají ouška, aby se daly přivázat.

Asi se nosily jako pohanský ochranný symbol, jako když křesťané nosí malý křížek.

Byly dokonce nalezeny lici formy, z nichž se dal odlévat kříž nebo kladivo, podle náboženství zákazníka.

RAGNAROK

Jednoho dne svolá Odin poradu bohů. Odin: „Bohové, je nám známo, že má přijít Ragnarok.“ Bohové si mezi sebou začali něco šeptat, a po chvíli se ozval Thor:

„To nemůžeme dopustit! Pokusíme se ho zneškodnit!“ Odin: „Ne, to nejde! Ragnarok smí přežít jen osm bohů a dva lidé, kteří se schovají do kmene stromu Yggdrasila.“

Bohové se udivují, ale nakonec uznají, že se proti tomu nedá nic dělat. Zanedlouho

Ragnarok nastane a začne velká bitva. Z moře se vyplazi světový had Midgardsormr, a uvede do pohybu loď z nehtů mrtvých Naglfar. Loď řídí obr Hrym a kormidelníkem je Loki. Z jihu přijíždí démon ohně Sutr se syny z Múspellheimu (ohnivého světa). Ale nejhorší

je vlk Fenir. Heimdall zatroubi a bohové se ihned se cti odeberou do boje, protože poznají, že je Ragnarok. Pak nastane krutý boj, a nakonec Sutr spálí celou zemi. Tim skončí Ragnarok. Po Ragnaroku vyvstane z oceánu nová země, kterou obydlí lidé, potomci dvou lidí, kteří přežili v kmene stromu Yggdrasila. A opravdu přežilo osm bohů. Byli to: Vidar, Váli, Módi, Magnim, Baldr, Hod a ještě dva další. Poté bohové naleznou v troskách Valhally poselství Odina runy!

Marie Přemysldóttir

Severská

anketa,

Ptali jsme se táborkářů na kontrolní otázky, abychom zjistili, jak rozsáhlé jsou jejich znalosti z mytologie severu.

Co je to Asgard?

Prašivka: Gard krále Ase.

Sebastian B.: To je v Hobitovi.

Zděna: Nevím.

Asgard = Svět bohů
Kdo je to Hymir?

Prašivka: Bytost „Mir“, která je příbuzná hyeně.

Sebastian B.: Trpaslík.

Zděna: Nevím.

Hymir je OBR
Co je to Ginnungagap?

Prašivka: Řeč opilé husy.

Sebastian B.: Trpaslík.

Zděna: Nevím.

Ginnungagap x propast.
Co je to Yggdrasil?

Prašivka: Ing. Draslik

Sebastian B.: Něco jako hora trpaslíků.

Zděna: Nevím.

Yggdrasil je STROM

VESNICKÝ ROZHOVOR

Při procházce kolem tábora jsme narazili na dvojici opravářů vodní elektrárny. Přinášíme Vám rozhovor s panem Peškem, jedním z nich.

... Nejdřív se zdráhal, ale nakonec svolil a my jsme mu mohli položit několik otázek.

Dobrý den, můžete mi prozradit,
co je náplní Vaší práce?

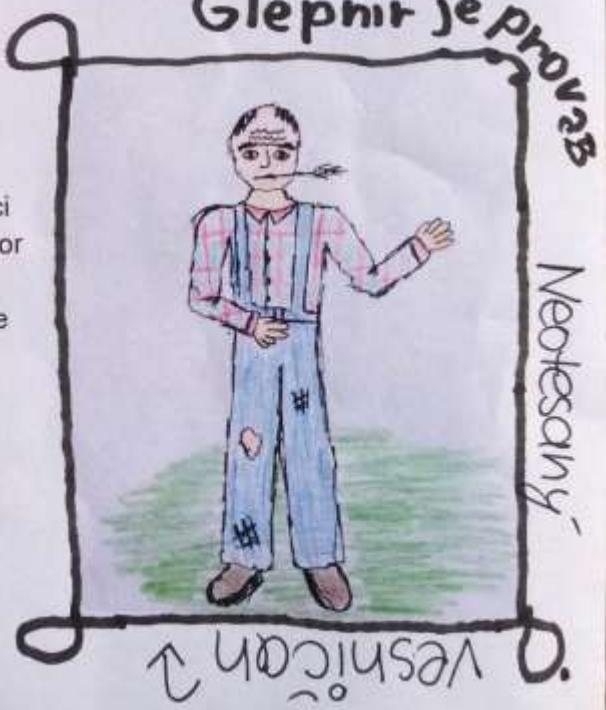
Co je to Gleipnir?

Prašivka: Citoslovce pro klepání na měsici.

Sebastian B.: Zbraň trpaslíků.

Zděna: Nevím.

Gleipnir je prováz

↑
vesnický

Ležet. Když je takhle,
já jsem jako Ital.
V létě odpočívám a v zimě
tančím (smích)
a to mi jako stačí,
jsem spokojenej.
Ale jinak už nepracuju a ani
nikdy jsem nepracoval,
protože mě to nikdy nebavilo.

Posloucháte rádio?

Ne, protože jsem hluchej.
Já to neslyším.

Kdy jste byl naposledy v divadle?

V divadle? Každej den,
Tohle je divadlo tady
okolo. (přiroda, okoli
přehrady, pozn. red.)

**A můžete mi říct, co
je tato budova vedle nás?**

To je elektrárna tady.
Tudy to tam teče (ukazuje)
a dole to vytýká a dělá

to bzz bzz a rozsvítí
to žárovku.
Je tam proud střídavý
a stejnosměrný,
akorát nevíme,
kterej tam zrovna jde.
Podle toho, jak jde
stojatá voda, tak to
je stejnosměrný proud
a když ta voda teče, tak
je střídavý, tam a zpátky.

Jaký máte titul?

Prosímvás titul?
Já nemám ani základní
vzdělání. Mám do páté
třídy.

Máte radši televizi, nebo rádio?

Ani jedno, ani druhý,
nejradší chodím do přírody.

A ještě k rodině, máte děti?

Jó, tak to nevím,
nikdo mi to neřek,
ale nevím. Možná,
že jo, ale nejsem si jistej

(Prolog Jitříška)

Vincentova čtvrtéční úvaha

Vincentova čtvrtéční úvaha

Rusko bývalo krásné a také trochu chudé carství. Poslední car byl Mikuláš II. Který byl v roce 1918 zavražděn bolševiky. Ale každý stát má svůj státní poklad, v našem případě zlato z dolů Lena. Těsně před transportem Mikuláše II. a jeho rodiny do Jekatérinsburgu kde byli zavražděni, nechal Mikuláš II. převést zlato do Vladivostoku výpravou vedenou kapitánem Kolčakem, protože tam na ně čekal carův bratr. Tou dobou jílyčeskoslovenské legie zachraňoval cara do Jekatérinsburgu. Když však přijeli, byl už car tři dny mrtev. Řekli si, že budou pokračovat dále do Vladivostoku, a přes Tichý a Atlantský oceán dopluji do Evropy,

ZÁŘÍ TŘÍDĚNNÍ POSILA

kde budou varovat před rudou invazí. V Kazani se československé legie setkaly s Kolčakovou výpravou, a pokračovali společně do Vladivostoku. Na Transsibiřské magistrále u nějakého tunelu na ně však čekali bolševici, s tím že podminovali tunel, a českoslováky nechají projet jen v případě, že jim vydají zlato a Kolčakovu výpravu. Celá přeživší Kolčakova výprava se dostala do nedalekého gulagu Bordok.

Léta plynulá, první světová válka skončila. Ze sedmdesáti přeživších členů zbyli jenom tři. Bolševici se však nechtěli spokojit jen s tím, co zabavili u osudného tunelu, jelikož sám Stalin moc dobře věděl, že to není všechno

zlato, co zabavili, chybělo cca.: patnáct beden. Proto poslal do pracovního tábora Bordok svého nejlepšího inspektora, který jako jediný přežil z carovy osobní ochranky. Ten se na oko sbližil se zbytkem Kolčakovy výpravy, a zjistil, že kapitán Kolčak se vrátil z exilu, jelikož utekl. Zajistil tedy spojenectví s okolními starousedlíky (Ostáky) a s jejich pomocí utekli z tábora. Pronásledoval je pouze jeden strážný, který měl s československými legiemi špatné zkušenosti. Nakonec dorazili k místu na trati, kde byl zakopán zbytek zlata, který Stalin postrádal. Teprve tady jim Kolčak představil svůj plán, chtěl založit samostatný stát Sibiř. Strážný, který se schoval v nedalekém lesíku, a vše slyšel, se rozhodl zastřelit samotného inspektora, kterého měl plné zuby. Trefil však kapitána Kolčaka. V tu chvíli přijel inspektorův kolega major Kirov, který byl povolán k případu. Jelikož přijel československou lokomotivou, strážný se schoval, a zbytek Kolčakovy výpravy utekl, protože si mysleli, že přijeli rudi. Na mistě zbyl jen inspektor se zlatem, kterého bylo více, než si Stalin vůbec myslí. A tak se bolševici zmocnili zlata.

Vincent Pavelson

Skupinové fotky
3. skupinky.

-príroda Islandu-

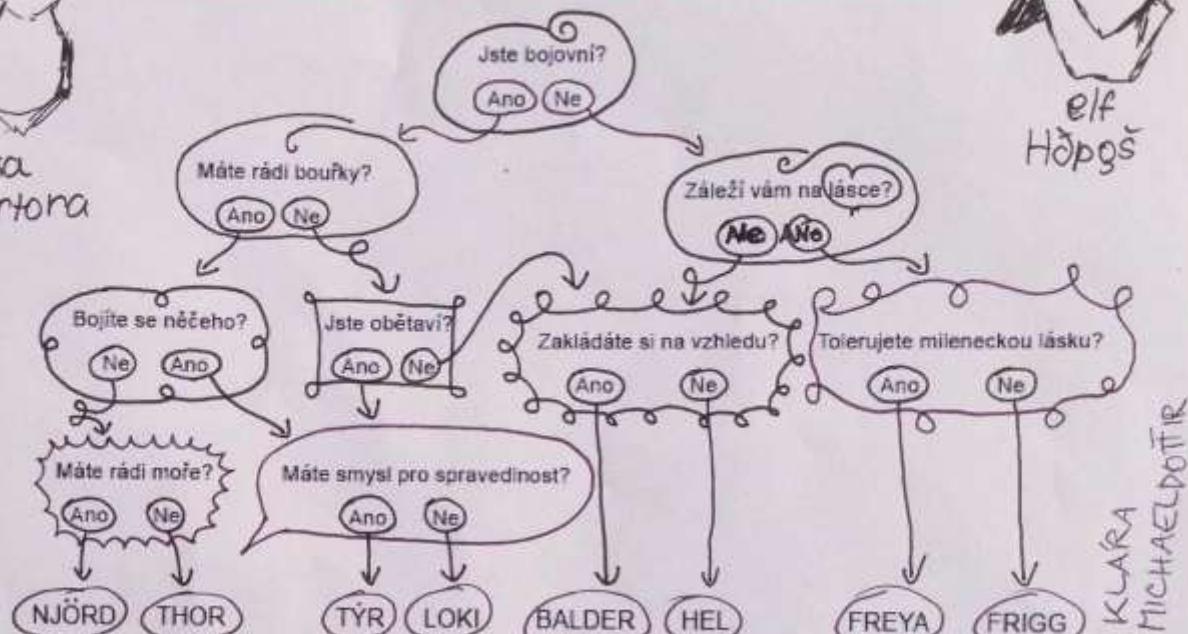

elfka
Sörtora

elf
Högş

JAKÉMU BOHOVI SE NEJVÍC PODOBÁTE?

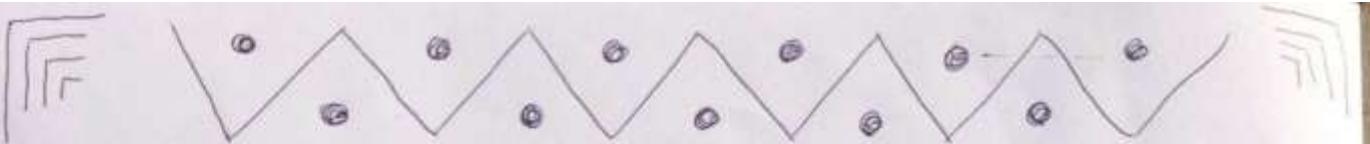

KLÁRA
MICHAELDOTTIR

Bohovi zimy a chladu Zporosovi

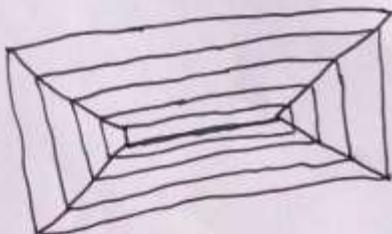
Náš příběh se odehrává před mnoha a mnoha lety. Nejvyšším bohem byl tehdy ještě Odinův otec Hád, který byl velice krutý. Měl v přepočtu dvanáct manželek a s každou alespoň tři děti. Ze svých žen měl nejraději Šalam, protože nechtěla moc dětí. Proto jí taky nezabil ve třiceti letech, jako všechny ostatní své ženy, ale až v jednatřiceti letech, protože mu porodila syna Zporose. Bůh Hád zuřil, protože jeho nejlepší manželka mu dala dítě. Hád zuřil natolik, že na Zporose nemohl ani podivat. Nakonec ho vyhnal z Asgardu. Naštěstí už bylo Zporosovi osm let. A tady také začíná náš příběh. Zporos procházel mnoha zeměmi, ale neměl ani tušení, kam vlastně jde. Když už byl k smrti unavený, uviděl řeku, která zářila azurovou barvou. Přiběhl k ní, opláchl si obličeje, dvakrát si loknul vody, když v tom mu někdo silně stiskl rameno. Zporos měl pocit, že jeho srdce vybuchne. Z ničeho nic se za ním ozval hluboký vlídný hlas: "Vitej, chlapče, v Srduku, mé jméno je Sros a jsem zde rybářem." "D... d... dobrý den, pane Srosi," řekl koktavým hlasem Zporos, "mé jméno je Zporos. Moc se vám omlouvám, že jsem vám vyrušil ryby." Sros se usmál. "Neomlouvez se chlapče a vítej v naší zemi." Zporos Srosovi převyprávěl celý svůj příběh. A tak se Zporos usadil v Srduku.

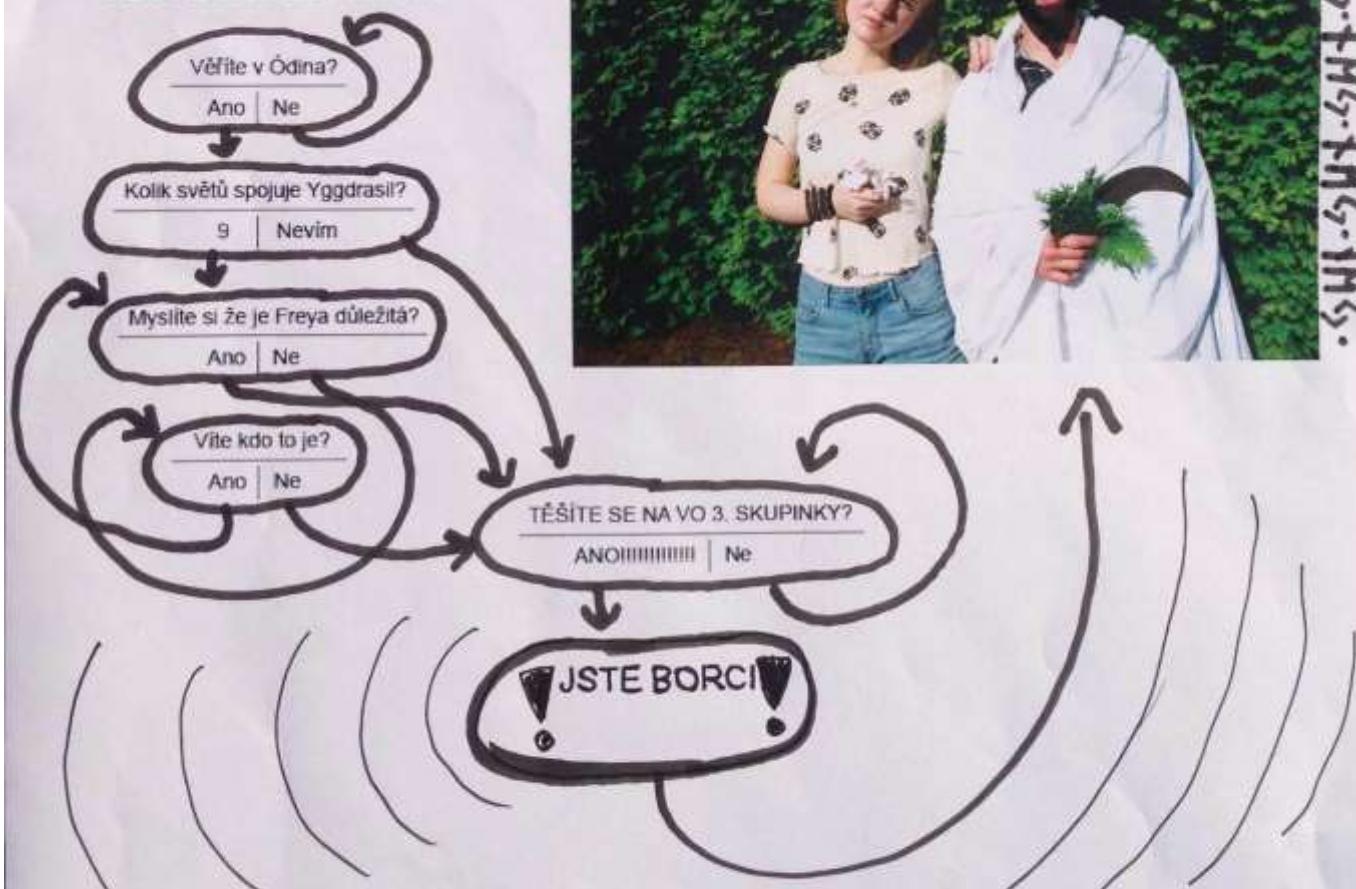

Jednoho dne, když už bylo Zporosovi šestnáct let, šel se projít v zimě do lesa pozorovat zvěř. Když už strávil v lese asi tři hodiny, chtěl se vrátit, když v tom začala obrovská vánice, a velký vítr až štipal do tváří že nebylo nic vidět. Zporos si přál, aby už to přestalo, tak okolo sebe začal máchat rukama. Zjistil, že když se dotkne jedné vločky, tak zmizí. Najednou mu bylo už i teplo, ale zabořila se mu jedna noha do sněhu, tak začal řvát a zvedat nad sebe ruce. Z ruky mu najednou vylétlo mnoho vloček, tak to udělal znova a k tomu zařval: "sněhu více!" Začalo ohromně sněžit, tak zařval: "Konec!", a najednou všechny vločky zmizely. Od té doby je Zporos vládcem zimy a chladu. Byl hodným vládcem a pomáhal lidem. Je možné, že teď v Srduku ještě pořád pomáhá, ale to nikdo neví.

Dorota Ondreydóttir

JEŠTĚ JEDEN TEST...

KLÁRA MICHAELOTTIR

